

Australská profesorka ekonomie G. Fosterová: Lockdowny byly 30 až 35krát nákladnější, než nakolik byly přínosné

- CZ24 News | 17. srpna 2022

USA/AUSTRÁLIE: „Kolik lidí byste byli ochotni zabít, abyste jednoho člověka ochránili před covidem?“ ptá se australská profesorka ekonomie Gigi Fosterová. „Jde v podstatě o kompromis. To je otázka, kterou jsme si měli položit.“

V nedávné epizodě pořadu „American Thought Leaders“ diskutovali moderátor Jan Jekielek a Gigi Fosterová o pandemické politice, která se nyní zdá být více smrtící a škodlivější než samotný virus. Fosterová je profesorkou na ekonomické fakultě Univerzity v Novém Jižním Walesu a spoluautorkou knihy „Velká covidová panika: Co se stalo, proč a co dělat dál“.

Jan Jekielek (JJ): V rámci politiky Světové zdravotnické organizace a mezinárodních zdravotnických předpisů se uvažuje o politice lockdownů a různých opatřeních. Jaký na to máte názor vy?

Gigi Fosterová (GF): To by překonalo desítky let epidemiologických poznatků a znalostí ohledně veřejného zdraví a pravděpodobně by se to dotklo zemí po celém světě. Není to vědecky podložené a nemáme důkaz, že by lockdowny fungovaly, protože neexistuje žádný důkaz, že by to, že držíte lidi od sebe, zpomalilo šíření viru. Z epidemiologického hlediska to prostě není pravda.

Je třeba, aby dobří epidemiologové a starostliví lékaři a další znalí lidé posílali petice – a to se nyní děje po celém světě – Světovému zdravotnickému shromáždění, v nichž by říkali: „Je to nesmysl.“ V podstatě se jedná o politický tah, který se obléká do roucha veřejného zdraví.

JJ: Ve velké části Spojených států a na místech, jako je [Kanada](#) a [Austrálie](#), stále do určité míry fungují lockdowny a obyvatelstvo si myslí, že je to dobrý nápad.

GF: Ano. V Austrálii jsme měli některá extrémní politická opatření, která byla podporována většinou lidí. Chtěli řešení toho, čeho se obávali, a v podstatě s nimi bylo manipulováno. Mnoha Australanům, stejně jako mnoha lidem z jiných zemí, prodali politici pod pláštěm ochrany veřejného zdraví a vědy lež. Politici rozpoznali příležitost vykreslit se jako zachránci lidí před touto domnělou hrozbou: covidem-19.

Strach vzrostl natolik, že lidé zapomněli na jiné důležité věci. Tlačili na politiky, aby je zachránili, a pak už se jen ve jménu veřejného zdraví prodával jeden spásitelský příběh za druhým. A pokud se tím nebudete řídit, dejte si pozor, protože budete označeni za „asociály“.

A v Austrálii jsme při uzavírání hranic a lockdownech měli obrovské fiskální výdaje na podporu lidí vyhozených z práce. Tyto akce mají své náklady. Nikde to nebylo při tvorbě politiky zohledněno. A kolik lidí jsme svou politikou zabili?

To je ta otázka: Kolik lidí byste byli ochotni zabít, abyste jednoho člověka ochránili před covidem? Jde v podstatě o kompromis. Takovou otázku jsme si měli klást.

Máte lidi, kteří měli jít do nemocnice, aby se jim dostalo péče v případě mrtvice nebo infarktu, nebo kteří promeškali vyšetření na rakovinu. To znamená, že zabíjíte některé lidi, abyste údajně zachránili

jiné. A ti se nepočítají, protože to nejsou úmrtí na covid?

Měli jsme přijmout optimální politickou reakci, při níž bychom chránili lidi, kteří byli vůči tomuto viru skutečně zranitelní: starší lidi, lidi s komorbiditami. To bylo jednoznačně správné.

Je však nepřiměřené soustředit se pouze na to, kolik lidí jsme zachránili před covidem, aniž bychom uznali lidské náklady na lockdowny, které jsou v poměru k jakémukoli přínosu naprosto obří.

JJ: Vy jste se zabývala výpočtem těchto nákladů. Jak vám to vychází?

GF: Pro Austrálii jsem provedla analýzu nákladů a přínosů lockdownů s pomocí Sanjeeva Sabhloka, který [je bývalým] ekonomem ministerstva financí státu [vlády] Victoria. Opustil svou pozici, protože mu nedovolili o tom svobodně mluvit.

Analýzu jsme dokončili a na webu máme 145stránkové shrnutí. Po sestavení tabulek, výpočtu a kvantifikaci všech různých rozměrů nákladů na politiku uzávěr (lockdownů) jsme zjistili, že uzavírání [je] 30 až 35krát nákladnější, než kolik přináší výhod.

JJ: Z hlediska lidských životů?

GF: Z hlediska lidských životů. V současné době je v dokumentu skutečně uvedeno číslo 36. Ale já říkám přes 30, protože se samozřejmě odhady mění. Děláme, co můžeme, stejně jako ekonomové v byrokratických aparátech po celém světě, abychom vyhodnotili danou politiku.

Analýza nákladů a přínosů je standardní způsob, jakým se politiky prováděné vládami vyhodnocují a následně obhajují, ale nikdy jsme neviděli, že by se prováděla u lockdownů. Ještě jsem ji neviděla, ani v USA, ani v Austrálii. Důvodem je to, že každý, kdo má alespoň trochu ekonomického vzdělání a pustí se do analýzy nákladů a přínosů uzávěr, si velmi rychle uvědomí, stejně jako já v srpnu 2020, že uzávěry v žádném případě nemohou projít testem nákladů a přínosů. Byly prostě příliš nákladné.

Pokud se chcete chránit před covidem, je lepší zvážit péči o své zdraví. Co jíte? Chodíte ven na slunce? Cvičíte? Spíte dobře? Pijete hodně vody? Cítíte se pozitivně ohledně svých přátel a rodiny a investujete do svých vztahů? Tyto věci podporují naši imunitu. To je to, co bychom měli dělat, místo toho, abychom se od sebe odpoutávali.

Každý den mám chvíli, kdy mám chuť buď praštit do zdi, nebo se rozplakat, protože si uvědomuji, jakou bolest jsme si vytvořili a že se s tím budeme potýkat celé roky. Například ty děti, kterým byla narušena školní docházka, budou navždy pozadu. Miminka a batolata, jejichž opatrovníci nosili roušky, přišla o možnost osvojit si jazyk.

Je tu masová společenská spoluvina, stejně jako spoluvina osobní. Řídil nás strach. A tento strach vedl i k takovému stádnímu myšlení.

JJ: „Masová formace“, jak to nazývá Mattias Desmet.

GF: „Lidé se v davu zblázní a pak se pomalu probouzejí, jeden po druhém,“ řekl jeden sociolog. Toho jsme byli svědky. Když jste uvnitř skupiny, nevidíte to, ale jakmile se ocitnete venku, řeknete si: „Panebože, ti lidé doslova neumějí myslet.“ Svou představu o tom, co je pravdivé a morální, přenechali skupině.

Nemyslí samostatně. To je na tom to děsivé. Protože v tomto období to nebylo IQ nebo vzdělání, co rozhodovalo o tom, zda byli lidé vtaženi do davu. Bylo to to, zda člověk přemýšlel a dokázal se od tohoto masového hnutí oddělit. To je společné téma těch, s nimiž jsem mluvila a kteří proti tomu

protestovali. Mají osobní smysl pro to, co je pravda, a jsou zvyklí používat svůj rozum, skutečně myslet.

Předkládám alternativní pohled na věc veřejnosti, abychom mohli diskutovat o těch nejdrakoničtějších, svobodu ničících politikách, které byly v naší generaci zavedeny. Zdravá společnost vybízí k diskusi o všech důležitých otázkách a podporuje ji.

JJ: Nemohu si pomoci, ale myslím si, že velká část politiky byla založena na modelech, na věcech zcela oddělených od reality. Ukazuje se, že mnoho proměnných v těch modelech bylo řádově špatných.

GF: Součástí přitažlivosti modelu, svůdnosti modelu, je to, že se zdá být způsobem, jak zjednodušit to, co je neuvěřitelně složitou realitou, zejména nyní, kdy máme neustálé bombardování informacemi prostřednictvím internetu a sociálních médií.

Když někdo řekne: „Dobře, tady jsem všechnu tu složitost zredukoval do tohoto jednoduchého modelu,“ je to velmi svůdné. To je jeden z důvodů, proč se politici a dokonce i vědci nechávají zlákat myšlenkou, že tyto úzké, stylizované verze reality, silně zatížené předpoklady, jsou stejně dobré jako skutečné vyrovnání se s celou realitou.

Je toho tolik, co nevíme, že je bláhové očekávat, že vám simulovaný model poskytne něco lepšího, než co se děje ve světě, zejména poté, co jste měli několik měsíců na to, abyste se podívali, co se děje, a aktualizovali svá data.

Ale v té době, na jaře 2020, už politici měli tuto větu: „Musíme přejít k lockdownům, abychom mohli kontrolovat přenos.“ To už je ale na pováženou. Zrušit to by pro ně bylo politicky velmi obtížné. Opět je to politika, ne veřejné zdraví.

JJ: Věřím, že se z toho dostaneme, ale jednou se nejrůznější lidé budou muset smířit s tím, že se podíleli na něčem strašném, co opravdu ublížilo společnosti a jejich dětem. Jak lidem pomoci, aby se s tím vyrovnali?

GF: Zkuste přemýšlet o věcech, které sdílíme, ne o rozdělovacích zprávách, které nám cpou do chřtánu – o očkovaných, o neočkovaných, o maskovaných, o nemaskovaných, o dobrých, o špatných. Ne. Věci, které sdílíme, jsou mnohem větší. Pomozte jim soustředit se na to, milujte je a pomozte jim, aby vám lásku opětovali. Jen tak se z toho dostaneme.

úvodní foto: Gigi Fosterová, profesorka na ekonomické fakultě University of New South Wales a spisovatelka. (Bao Qiu / The Epoch Times)

AUTOR: J. JEKIELEK & J. MINICK

[ZDROJ](#)

Překlad: epochtimes.cz